

LW 514

МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА

Приета: прот. № 20 от 30.10.2008г.; изм. прот. № 11 от 17.09.2011; изм. прот. № 15 от 24.06.2016г.

Лектор: Проф. д-юн Маргарита Чинова

АНОТАЦИЯ

Международното правно сътрудничество по наказателни дела е учебна дисциплина, която дава знания за международното правно сътрудничество и взаимопомощ по наказателно правни въпроси. По конкретно предмет на изучаване са основните принципи, органите и тяхната структура, организация и функции, процесуалното положение на участниците, взаимопомощта по наказателни дела, екстрадицията и трансфера на осъдени лица и сравнително правно и историческо развитие на отделните процесуални институти.

Тези знания намират приложение, както с оглед на вътрешното и международно наказателно преследване, така и в други сфери на правораздаването и международната дейност.

С оглед на засилването на взаимоотношенията между отделните държави в рамките на Европейския съюз и извън него, както и засилване на борбата с международния тероризъм и транснационалните /трансграничните/ престъпления изучаването на учебната дисциплина международното правно сътрудничество по наказателни въпроси е необходима част от професионалната подготовка на бъдещите юристи, а знанията в тази област са полезни за всички, както в практиката, така и в теорията.

Материята на международното правно сътрудничество по наказателни въпроси е в тясна връзка с голяма част от въпросите на наказателния процес, международното наказателно право и процес, международното публично право и други отрасли на международното право.

ОСНОВНИ ЦЕЛИ

Да се предадат на студентите знания относно същността, принципите и формите на международното правно сътрудничество по наказателни дела. Да се запознаят с международните актове и вътрешноправната регламентация на тези отношения, с основните принципи на изграждането, структурата и организацията на системата от органи, които осъществяват международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.

ПРЕДПОСТАВКИ

Студентите следва да имат познания по наказателно процесуално право, наказателно изпълнително право и международно публично право.

СТАТУТ И СТРУКТУРА

специалност	статут	Кредити	редовно обучение		задочно обучение	
			л	с у общ	л	с у общ
Право	избираема	4	40	40	25	25

СЪДЪРЖАНИЕ НА КУРСА

Раздел I. Предмет и задачи на науката за международното сътрудничество по наказателни въпроси

Тема 1. Предмет, задачи и система на науката за международното сътрудничество по наказателни въпроси.

Тема 2. Развитие на науката за международното наказателно правосъдие.

Раздел II. Понятие за международно правно сътрудничество по наказателни въпроси

Тема 3. Понятие за международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.

Тема 4. Същност и задачи на международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.

Тема 5. Историческо развитие на международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.

Раздел III. Същност и основни принципи на международното сътрудничество по наказателно правни въпроси.

Тема 6. Същност и основни принципи на международното сътрудничество по наказателно правни въпроси.

Тема 7. Обща характеристика на форми на международно правно сътрудничество.

Раздел IV. Източници на международно правно сътрудничество по наказателни въпроси

Тема 8. Понятие за източници на международното сътрудничество по наказателни въпроси.

Тема 9. Видове източници-вътрешни и международни актове.

Тема 10. Обща характеристика на основните международни договори в областта на международното наказателно правно сътрудничество.

Тема 11. Обща характеристика на договорите за правна помощ.

Тема 12. Участие на Република България в международните договори. Ратификации и резерви.

Раздел V. Предаване на лица извършили престъпление /екстрадиция/.

Тема 13. Същност и основни принципи за предаване на лица, извършили престъпление /екстрадиция/.

Тема 14. Процедура и компетентни органи.

Тема 15. Европейска заповед за арест.

Тема 16. Особени правила по Наказателно-процесуалния кодекс за екстрадиция.

Раздел VI. Признаване на чуждестранни присъди.

Тема 17. Признаване на присъди на чуждестранен съд в България.

Тема 18. Признаване на присъди на български съд в чужда държава.

Тема 19. Изпълнение на присъди на чуждестранен съд, признати от български съд.

Раздел VII. Трансфер на осъдени лица.

Тема 20. Същност и основни принципи на трансфера на осъдени лица.

Тема 21. Процедура и компетентни органи.

Тема 22. Особени правила на Наказателно-процесуалния кодекс за предаване на лица.

Раздел VIII. Сътрудничество при събирането и проверката на доказателство.

Тема 23. Форми на сътрудничество и взаимопомощ при разследване на престъпления от национални разследващи органи. Процесуални аспекти на сътрудничеството.

Тема 24. Изпълнение на съдебни поръчки за извършване на следствени действия или предаване на предмети, служещи като доказателства, сведения или документи

Тема 25. Признаване на доказателства, събрани в друга държава.

Тема 26. Връчване на книжа.

Тема 27. Обмен на информация.

Раздел IX. Трансфер на наказателно производство.

Тема 28. Трансфер на наказателно производство.

Раздел X. Сътрудничество между държавите в борбата с международните престъпления.

Тема 29. Обща характеристика на сътрудничеството.

Тема 30. Сътрудничество в борбата с транснационалната и организираната престъпност.

Тема 31. Сътрудничество с борбата с наркотрафика и трафика на вредни вещества, хора и оръжие.

Тема 32. Сътрудничество в борбата с пране на пари.

МЕТОДИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ

Крайната оценка е по шестобалната система, минималната оценка за успешно приключване на обучението е “Среден /3/”.

Методът за оценяване се основава на комплексна крайна оценка, в която участват резултатите от: краен/семестриален изпит, междинен изпити/и, участие, присъствие, индивидуални задания /реферати, курсови работи /20-25 стр. макс./

Скала за оценка /100 %/: минимум 59 % за изкарване, т.е. Среден /3/; 65-70 % - Добър /4/; 71-81 % - Мн. добър /5/; 86 % и повече – Отличен /6/. (Скалата за оценка варира по курсове и предмети, както и в зависимост от по-подробното диференциране на оценките. Посочената по-горе в текста е масово прилагана; в около една трета от случаите /кръгло 130 университета/ при възприетия минимум от 59 % скалата става “по-стръмна” /+ 5-10 % в повече за петица и шестица/.

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

1. Comparative criminal justice systems by Dammer, Harry R., /Wadsworth/Thomson Learning,2006/
2. Цонков, И., Промените в НПК- необходими или допустими?, Общество и право, бр.1, 2010.
3. Чинова, М. Новите положения на досъдебното производство по НПК, С., 2007;

4. Чинова, М. Гаранциите по НПК за осигуряване на защитена от закон тайна, С., 2011 (в съавторство с Филипова М.);

5. Чинова, М. Решения на Конституционния съд по въпроси на наказателния процес, С., 2010 (в съавторство с Иванова М.)

LW 514

МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА

Лектор: Проф. д-юн Маргарита Чинова

1. Предмет, задачи, система и развитие на науката за международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.
2. Понятие за международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.
3. Същност и задачи на международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.
4. Историческо развитие на международното правно сътрудничество по наказателни въпроси.
5. Същности и основни принципи на международното сътрудничество по наказателноправни въпроси.
6. Понятие за източници на международното сътрудничество по наказателни въпроси. Видове източници-вътрешни и международни актове.
7. Обща характеристика на основните международни договори в областта на международното наказателно правно сътрудничество. Договорите за правна помощ.
8. Участие на Република България в международните договори. Ратификации и резерви.
9. Обща характеристика на форми на международноправно сътрудничество по наказателни въпроси.
10. Същност и основни принципи за предаване на лица, извършили престъпление /екстрадиция/.
11. Процедура и компетентни органи. Особени правила по Наказателно-процесуалния кодекс за предаване на лица.
12. Европейска заповед за арест.
13. Признаване на присъди на чуждестранен съд в България.
14. Признаване на присъди на български съд в чужда държава.
15. Изпълнение на присъди на чуждестранен съд, признати от български съд.
16. Същност и основни принципи на трансфера на осъдени лица.
17. Процедура и компетентни органи. Особени правила на Наказателно-процесуалния кодекс за трансфер на осъдени лица.
18. Форми на сътрудничество и взаимопомощ при разследване на престъпления от национални разследващи органи. Процесуални аспекти на сътрудничеството.
19. Изпълнение на съдебни поръчки за извършване на следствени действия или предаване на предмети, служещи като доказателства, сведения или документи
20. Признаване на доказателства, събрани в друга държава.

21. Връчване на книга.
22. Обмен на информация.
23. Трансфер на наказателно производство.
24. Сътрудничество в борбата с транснационалната и организираната престъпност.
25. Сътрудничество в борбата с наркотрафика и трафика на вредни вещества, хора и оръжие.
26. Сътрудничество в борбата с пране на пари.

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

1. Comparative criminal justice systems by Dammer, Harry R., /Wadsworth/Thomson Learning, 2006/
2. Цонков, И., Промените в НПК- необходими или допустими?, Общество и право, бр.1, 2010.
3. Чинова, М. Новите положения на досъдебното производство по НПК, С., 2007;
4. Чинова, М. Гаранциите по НПК за осигуряване на защитена от закон тайна, С., 2011 (в съавторство с Филипова М.);
5. Чинова, М. Решения на Конституционния съд по въпроси на наказателния процес, С., 2010 (в съавторство с Иванова М.)